

به طور کلی به نظر می‌رسد سیاست ترامپ پیرامون دشمنان شامل تهدید برای کسب امتیازات و در کنار آن گشودگی مقطعی برای انجام معاملات تحول‌آفرین باشد. روسیه با توجه به تحسین ترامپ از پوتین، می‌تواند منتظر دوستانه‌ترین رفتار باشد؛ اما در مورد چین با توجه به ناامیدی ترامپ از مذاکرات گذشته، انتظار تداوم خصومت متقابل در سیاست‌های هر دو کشور وجود دارد.

درباره ایران، محتمل‌ترین گزینه اعمال تحریم‌های تهاجمی علیه آن است. برخی معتقدند او ممکن است تلاش کند ایران و گروه‌های مقاومت منطقه را به یک توافق صلح منطقه‌ای بکشاند. این موضوع به ویژه پس از این که در سال ۲۰۲۰ دولت او موفق شد پیمان ابراهیم را بین اسرائیل و چندین کشور عربی منعقد کند، قوت بیشتری پیدا می‌کند. در مجموع اما تحلیل‌گران معتقدند به احتمال زیاد در دوران ریاست جمهوری ترامپ، جهان شاهد فرسایش بیشتر قوانین جهانی، از تجارت گرفته تا حقوق بشر، خواهد بود. فرسایشی که سازمان‌های جهانی به سختی خواهند توانست شکاف ناشی از آن را پر کنند و این برای کشورهای فقیر با نهادهای داخلی ضعیف، مشکل‌ساز خواهد بود.

جهان منتظر است ببیند آیا نوامبر ۲۰۲۴ یک چالش جدید را به چالش‌های موجود جهانی اضافه خواهد کرد یا خیر.

چین نیازمند است. درباره اوکراین نیز اگر چه به نظر می‌رسد حمایت آمریکا - که مجموعاً کمتر از ۱۰ درصد بودجه دفاعی سالانه‌اش است - پیش از هر چیز، به دلیل آسیب به روسیه، به نفع خود آمریکا است، اما برخی تحلیل‌گران معتقدند ترامپ ممکن است جنگ را به عنوان تخلیه منابع آمریکا ببیند و سعی کند اوکراین را به سمت صلح با روسیه سوق دهد.

پیرامون دشمنان، بدون شک ایران، چین، روسیه و کره شمالی در رده‌های نخست قرار دارند.

در میان متحدان، به نظر می‌رسد اوضاع برای تایوان و اوکراین وخیم‌تر است. از منظر ترامپ این کشورها مظنون به مفت‌خوری از ایالات متحده هستند. با توجه به وسعت تایوان، این کشور مازاد تجاری بزرگی با آمریکا دارد که بین ژانویه تا نوامبر ۲۰۲۳ بالغ بر ۴۵ میلیارد دلار برآورد شده است. اگرچه این کشور هزینه‌های دفاعی خود را به ۲٫۵ درصد تولید ناخالص داخلی افزایش داده است، اما همچنان به حضور نظامی گسترده آمریکا در آسیا برای جلوگیری از وقوع احتمالی تهاجم توسط

